

— Не са ли докачи пріятель-тъ ти?

— Той! никакъ, той е олицетворена добрина. И защото е твърдъ економъ, стори ми са, че са благодарни като видъ че Кора обича парятъ като него. Тъзи страсть е толкози благородна и толкози естествена!

— Да, извика старецътъ; Жално е да гледа челъкъ двама млади да говорѣтъ съ презрѣніе за онуй което докарва благополучіето на живота, за парятъ, които сж най-вѣрны отъ пріятелитъ.

— Наистина, рече Рокебрюнъ, мислишь ли че ще ни дадѣтъ два милиона за възнагражденіе?

— Какво възнагражденіе?

За лъса.

— Ты си лудъ, рече старецътъ; не два милиона но нито една пара нема да земе; на ли ви давамъ Кора?

— Наистина, ще ни дадешъ Кора; но туй не е доста. Да не мислишь, пріятелю Буттерфлай че ще си минемъ живота съ едни любовны приказски? Стига че не ти искамы прика за прекрасната ти Кора. И наистина Кора е маргаритъ; но, нека двама да знаемъ, хубость-та ѝ вече цвѣнѣ, и подиръ малко ще прецвѣти. Подиръ двѣ години ще бѣде почти грозна. . . . Нека по говоримъ серіозно. Ты зе лъса на пріятеля ми Бюсси безъ волята му и заради туй той има сила да тя събори, и ще тя унищожи, бѣди увѣренъ ако не приемешъ предложеніето му. Ты имашъ прѣкрасна